

F----N  
PUTOVIMA  
Frankopana

ČABARSKI RUDARI

Velid Đekić'

MARGARETA PERŠIĆ



Izdavač:  
Primorsko-goranska županija, Adamićeva 10, Rijeka

Za izdavača: Zlatko Komadina  
Ilustratorica: Margareta Peršić  
Tekstopisac: Veliđ Đekić  
Lektorica: Lidija Toman  
Produkcija: Prospekt d.o.o., Rijeka  
Tisk: Kerschoffset d.o.o., Zagreb  
ISBN: 978-953-7221-74-4

## Čabarski rudari

*Zajedno smo svi jači.*

Sadržaj slikovnice isključiva je odgovornost Primorsko-goranske županije.

Za više informacija posjetite:

[www.frankopani.eu](http://www.frankopani.eu), [www.struktturnifondovi.hr](http://www.struktturnifondovi.hr)

Rijeka, 2019.  
Copyright © Primorsko-goranska županija



Projekt Primorsko-goranske županije „Kulturno-turistička ruta Putovima Frankopana“  
sufinancirala je Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj.



– Gdje su mi čarape? Gdje su mi cipele? Gdje mi je kapa? Ne smijem zakasniti.

Rudar Matko protegnuo se još jednom na krevetu. I ustao. Jutro je, posao ga neće čekati.

Prijatelji koji s njime rade već  
su na putu pred kućom. Zlatko,  
Ratko i Natko točni su kao sat.

– Matko, idemo li? – dovikuju mu.  
S tim dečkima ne možeš zakasniti  
ni da hoćeš.





Četvorka je radila u rudniku željeza. Bez imalo straha ulazila je u podzemlje grada Čabra. Kopati u rudniku nije lak posao. Ali kad si u društvu s takvim prijateljima, sve ti se čini lakše.

Pas Vavko iz Matkova dvorišta  
veselo im je mahnuo repom.  
Najviše svom gospodaru, naravno.  
Ali družio se mnogo i s ostalima.  
Često su dolazili Matku u posjet,  
pa ih je zavolio.

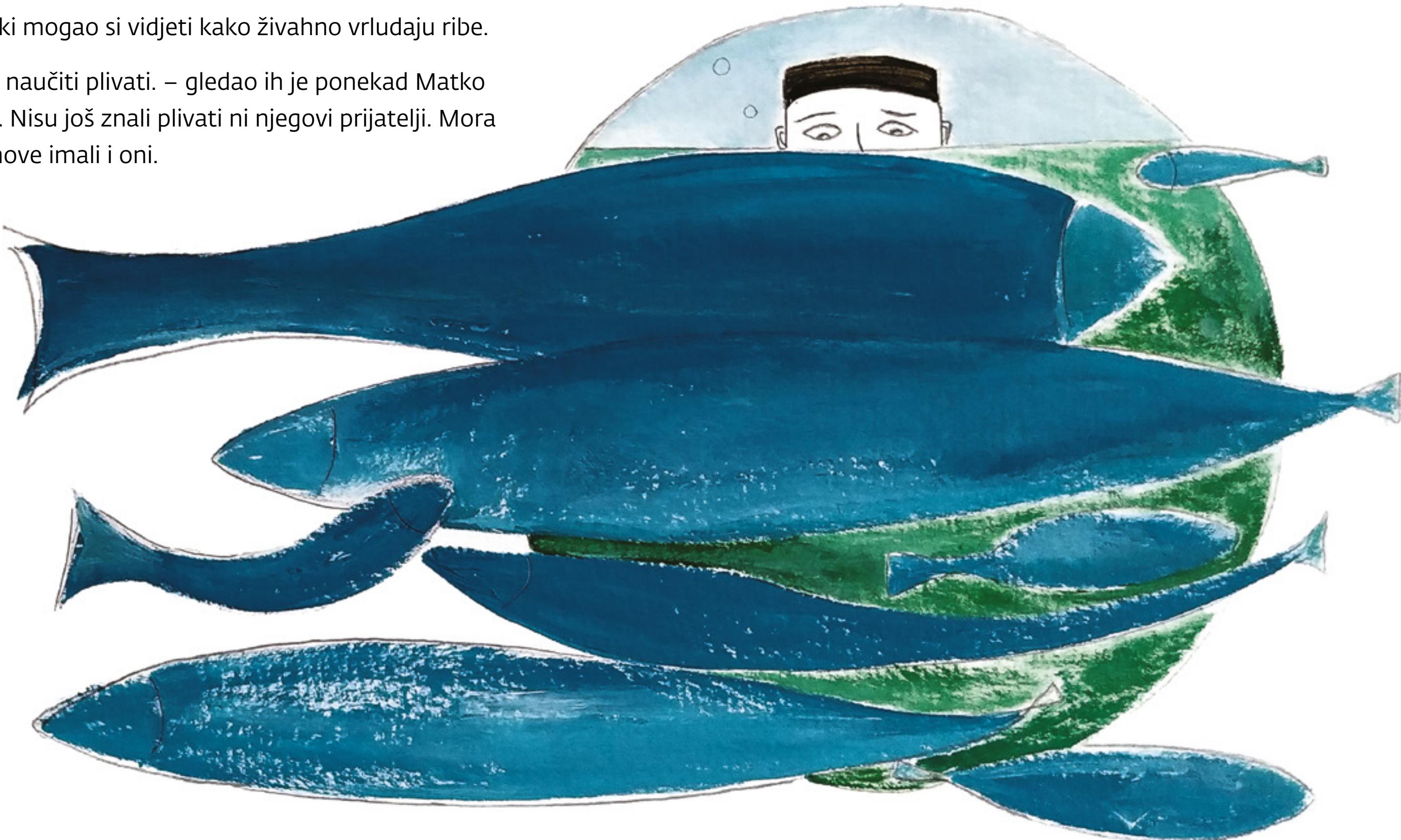




Na putu do rudnika prešli  
su drveni most preko rječice  
Čabranke. Proljeće je. Snijeg se s  
planinskih vrhova otapao. Rječica  
je zato nabujala. Kad dođe ljeto,  
bit će opet manja.

U rječici Čabranki mogao si vidjeti kako živahno vrludaju ribe.

– I ja ću na ljeto naučiti plivati. – gledao ih je ponekad Matko i pravio planove. Nisu još znali plivati ni njegovi prijatelji. Mora da su slične planove imali i oni.



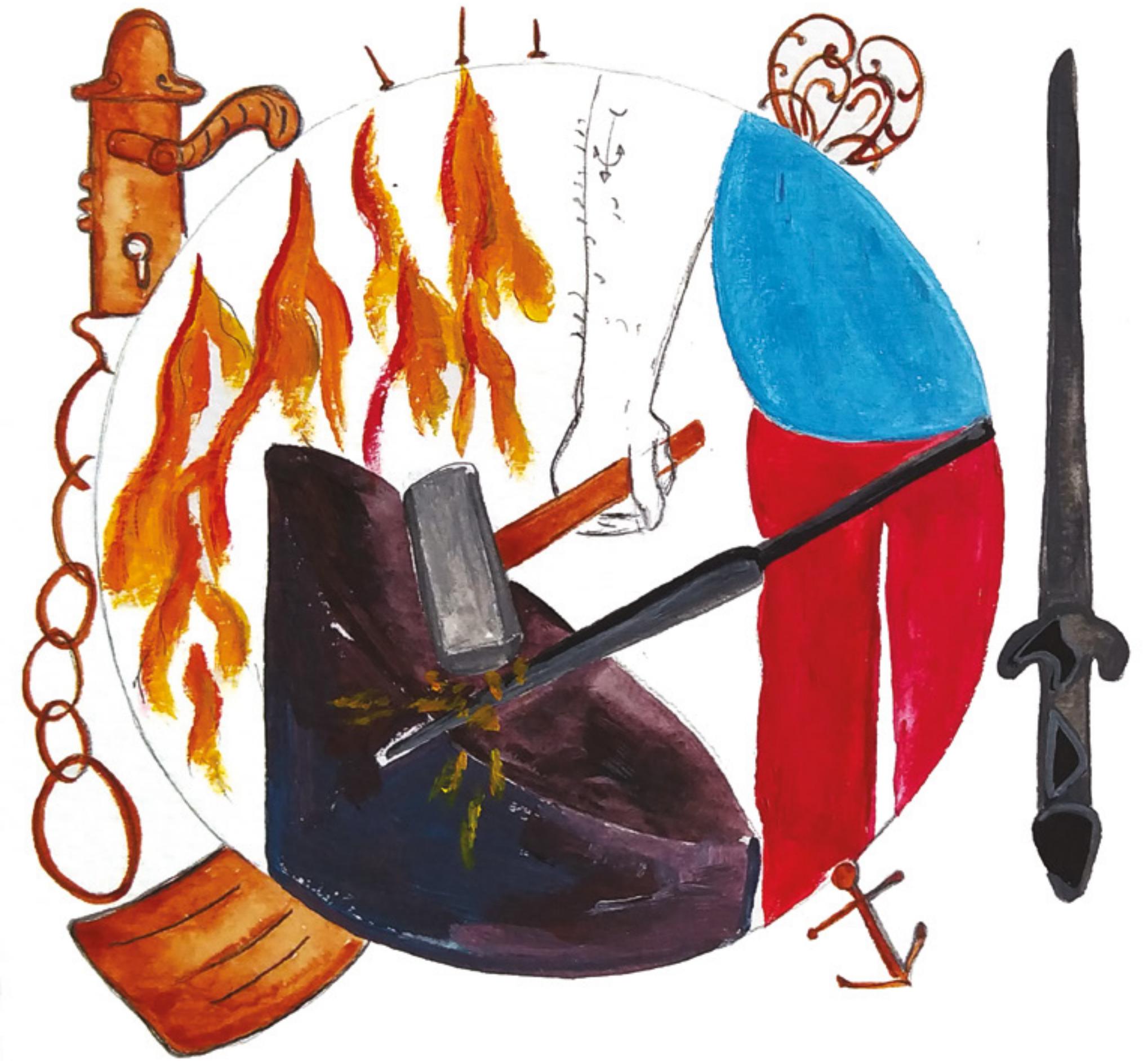


U Čabru i oko njega radilo se na sve strane. Ratko je u šumi pored puta primijetio drvosječe.

– Doista su snažni kad mogu posjeći velika stabla. – mislio je. Srušena stabla rezalo se u pilani. Od drva se pravio namještaj. Krevet, ormar, stol i stolice u njegovu domu bili su drveni.



Zlatko je pozdravio ugljenare. Ti su ljudi znali od drveća napraviti ugljen. Kako? Manja posječena stabla stavili bi na hrpu, prekrili je zemljom i potpalili. Drvo bi tada sporo gorilo i poslije 40 dana pretvorilo se u ugljen. Njime su se u Čabru ložile peći.



Natko se divio kovačima. Oni u kovačnici imaju peć na ugljen. U njenu vatru stave se komadi željeza koji se od vreline užare. Kovači tada vade željezo iz vatre i kuju ga. To znači da pod udarcima čekića dobiva novi oblik. Tako nastaju čavli, kvake, šipke, lopate i mačevi.

Ako su kovači majstori željeza i vatre,  
što tek reći za radnike u talionici  
željeza? Ona je imala dvije velike i  
snažne peći. Njihova vrelina bila je  
takva da se u njima topila željezna  
ruda. Tako se dobivalo željezo.





Ništa talioničari ne bi talili da nije bilo rudara. Niti bi kovači kovali. Eh, ti rudari. Jesu li crnih lica zato što kopaju željeznu rudu, pa se zaprljaju? Ili su crni zato što rade ispod grada, u tami podzemlja?

Matko, Zlatko, Ratko i Natko prošli su pored dvorca. U njemu je živio grof Zrinski, gospodar Čabra. Šuma, pilana, rudnik, kovačnica i talionica bili su njegovi.





– Sretno! – pozdravili su ih na ulazu u rudnik drugi rudari. Radili su cijelu noć i sada su izlazili van. Bio je to stari rudarski pozdrav.

– Sretno i vama!

Četvorka je u rudniku  
uvijek radila složno. Tako  
je i danas, u svemu jedan  
drugom pomažu. Dolje je  
tijesno, puno prašine. Grede  
pridržavaju strop. Svjetiljke  
daju malo svjetla. Kao da to  
nije dovoljno, danas im još  
voda kaplje na glavu.



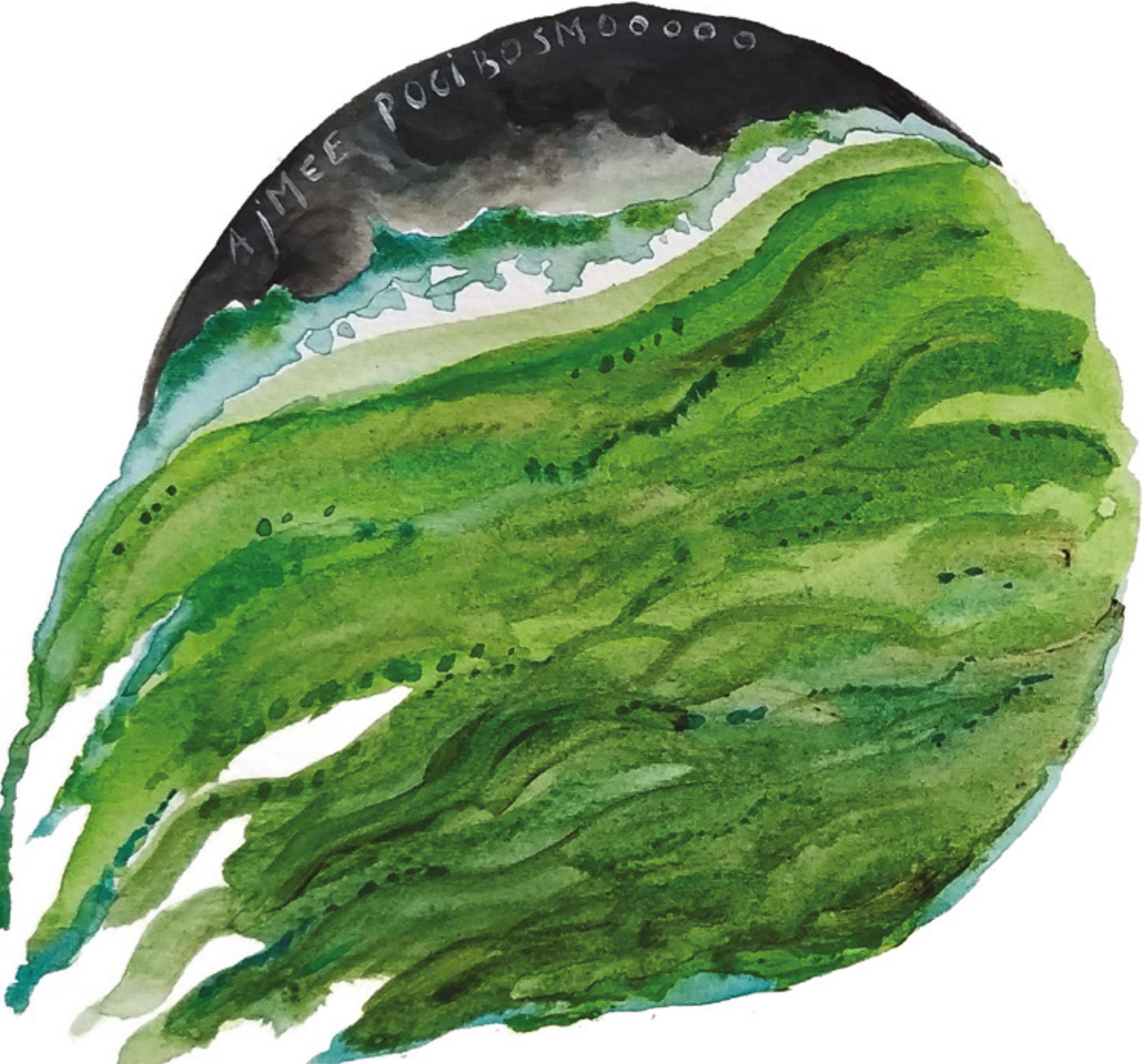


Malo brdo iskopane rude iza  
njihovih leđa raste. Uskoro će ga  
trebati odnijeti van. Kad se jake  
ruke slože, ni to nije problem.

Vrijedni kakvi jesu, Matko, Zlatko, Ratko i Natko rade već satima. Baš su se zagrijali. Voda iznad njihovih glava sada ne kaplje, nego curka.

– Hm, otkuda danas toliko vode? – upitaše se rudari.





Odgovor je stigao brže nego što su željeli. Netko je udario u stijenu da iskopa još rude.  
– Bum! – začu se odnekud.  
A u rudnik se krenu sjurivati voda. Toliko vode kao da je unutra potekla rijeka. Rudnik je poplavljen. Otkuda je voda stizala? Možda iznad glava?  
Iz zidova? Izvana, kroz otvor rudnika? Tko bi to znao.



Zlatko je udarom vode odbačen na zid. Natko se pokušao uhvatiti za gredu. Ratko je zakoračio unatrag, ali ga je voda srušila. Da sve bude gore, ni jedan od njih ne zna plivati. A Matko, gdje je on? Matko je nestao.

Vani su primijetili da se u rudniku događa nešto čudno. Pred ulazom u rudnik pojavilo se mnogo vode. Je li se izljevala van ili se ulijevala unutra?



Bila je to Čabranka koja se prelila iz korita. Svi su se ustrčali. Drvosječe, ugljenari, kovači i talioničari. Ali kako pomoći rudarima? Dolje je duboko, usko i ništa se ne vidi.



– Hej, uhvatite se za ovu lopatu! – začu se odnekud glas. Bio je to Matko. Voda ga je u prvi mah gurnula naprijed, prema izlazu. Ipak se nekako uspio podići na noge. Pohitao je natrag, do mesta gdje su mu ostali prijatelji. Ratko i Natko poslušaše ga pa ih on povuče prema sebi. Tu je voda bila plića. Koračali su u tami dok se nije ukazalo svjetlo izlaza.

– A gdje je Zlatko? – upita jedan od njih.

Sva trojica vratиše se natrag.  
Zlatko je stajao mokar uza zid  
rudnika, dok se voda slijevala oko  
njegovih nogu. Izvukoše i njega.



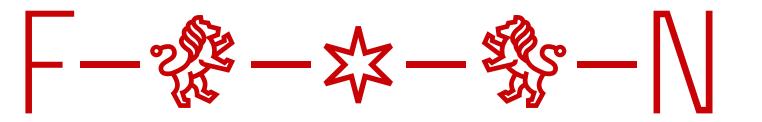
Po cijelom Čabru pronio se glas o njegovim  
hrabrim i složnim rudarima.

– Dobro je kad se ljudi drže zajedno. S  
pravim prijateljima mogu se svladati i  
najteže nevolje. Zajedno smo svi jači. –  
ponosno su govorili Čabrani.





Da su u pravu, potvrdio je glasnim lajanjem Vavko. Čim je ugledao Matka, Zlatka, Ratka i Natka kako se vraćaju kući, mahao je repom i skakao od radosti. Vavko, peti član četvorke.



PUTOVIMA

Frankopana

**Slikovnice:**

1. Svojeglavi štapić
2. Trsatsko blago
3. Tri brata i tri kule
4. Putovanje bakarskim jedrenjakom
5. Grobnički mlin
6. Bribirske djevojčice
7. Čabarski rudari
8. Puhova družina

